

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Sžo/26/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5015200076                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 20.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:5015200076.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Ľubici Filovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: G. N., nar. XX. N. XXXX, bytom F. XXX/XX, R., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Žilina, so sídlom J. M. Hurbana 16, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupu žalovaného č. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/28201 zo dňa 11. novembra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/7/2015-67 zo dňa 14. apríla 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/7/2015-67 zo dňa 14. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/28201 zo dňa 11.11.2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie, zamietol. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci bolo v súlade so zákonom a žalobné dôvody žalobkyne neodôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 11 ods. 3, 6 zákona č. 447/2008 Z. z., v spojení s § 13 ods. 1, písm. d/, ods. 9, s § 14, ods. 1, 4, s § 40 ods. 1 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom

správnych orgánov.

Krajský súd v preskúmanej veci z administratívneho spisu zistil, že prvostupňovým správnym rozhodnutím č.: ZA4/PBY/SOC/2014/71447 zo dňa 04.08.2014 Úrad práce, soc. vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, podľa § 40 ods. 1, § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov nevyhovel žiadosti, ktorú podala 28.05.2014 G. N. a nepriznal jej peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby, ktorou je G. N., nar. XX.XX.XXXX. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že komplexným posudkom Úradu práce, soc. vecí a rodiny Žilina zo dňa 24.07.2014 bola G. N. stanovená miera funkčnej poruchy 60 % podľa prílohy č. 3 časť VIII.A. bod 8. písm. c/ k zákonu č. 447/2008 Z. z. a preto sa v zmysle § 2 ods. 3 považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Z medicínskeho hľadiska sa jedná o stav po mozgovo-cievnej príhode s ľavostrannou hemiparézou, chronické ochorenie chrbtice a poruchy krvného tlaku ťažkej formy. Chôdza je pomalá, s oporou jednej francúzskej barly, možná len na kratšie vzdialenosti. G. N. potrebuje pomoc inej fyzickej osoby pri obliekaní, obúvaní, kúpaní, holení, ostatné úkony sebaobsluhy zvládne samostatne. Potrebuje pomoc inej osoby pri všetkých úkonoch starostlivosti o svoju domácnosť. Potrebnú pomoc zabezpečuje klientovi manželka. Podľa lekárskeho posudku, ktorý vypracoval posudkový lekár Úradu práce, soc. vecí a rodiny Žilina zo dňa 15.07.2014 G. N. vzhľadom k charakteru svojho postihnutia nie je podľa Zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia odkázaný na opatrovanie, nakoľko stupeň odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby bol stanovený ako stupeň II., čiže nedosahuje stupeň V. alebo VI., pri ktorých je možné indikovať vo formách kompenzácie peňažný príspevok na opatrovanie. Na základe odvolania vo veci rozhodoval žalovaný, ktorý napadnutým rozhodnutím č. k. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/28201 zo dňa 11.11.2014 zamietol odvolanie žalobkyne a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V rámci odvolacieho konania Ústredie práce, soc. vecí a rodiny Bratislava opätovne posúdilo odkázanosť G. N. na peňažný príspevok na opatrovanie. Posudková lekárska ústredia vypracovala lekársky posudok dňa 22.09.2014, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy G. N. 60 % podľa prílohy č. 3 časť VIII.A. bod 8 písm. c/ k zákonu č. 447/2008 Z. z. Z medicínskeho hľadiska ide o poruchu krvného tlaku - ťažkú formu. Zároveň ide o stav po recidivujúcej akútnej mozgovo-cievnej príhode s ľavostrannou hemiparézou, epilepsiou a úzkostne depresívnu poruchu. Pri vypracovaní lekárskeho posudku bola posúdená i odkázanosť G. N. na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. na účely § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. G. N. nie je odkázaný na opatrovanie z dôvodu, že stupeň jeho odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je IV. s priemerným rozsahom odkázanosti na pomoc inej osoby 6-8 hodín denne. Z uvedeného dôvodu nemohol odvolací orgán navrhnúť v komplexnom posudku zo dňa 27.10.2014 poskytovanie peňažného príspevku na opatrovanie. Pri zmene zdravotného stavu môže na základe nových lekárskeho nálezov dôjsť aj k zmene foriem kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia. Súčasťou správneho spisu je posudkový záver žalovaného, ktorý vykonal pohovor s G. N., ktorého osobne navštívili pracovníci ústredia dňa 23.10.2014. Z pohovoru vyplýva, že starostlivosť a pomoc G. N. zabezpečuje manželka G., ktorá je zamestnaná v D.. V oblasti mobility a orientácie má zníženú pohybovú schopnosť, chôdza s oporou francúzskej barly, možná na kratšie vzdialenosti, je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V oblasti sebaobsluhy je odkázaný na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní niektorých úkonov sebaobsluhy, stupeň odkázanosti na pomoc inej osoby je IV. - nie je odkázaný na opatrovanie. Dňa 22.09.2014 žalovaný vyhotovil lekársky posudok na účely § 11 zákona č. 447/2008 Z. z., súčasťou ktorého je aj príloha č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. ohľadne posúdenia odkázanosti G. N. na pomoc inej fyzickej osoby pri jednotlivých činnostiach. Celkovo posudzovaná fyzická osoba získala 60 bodov, čo je IV. stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby na základe dosiahnutých bodov a bol určený rozsah odkázanosti v zmysle bodu B prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. na 6 - 8 hod./deň. Samotný lekársky posudok v objektívnom náleze vychádzal z lekárskeho nálezu zo dňa 28.05.2014 ako prílohy č. 1 k zákonu č. 447/2008 Z. z., ďalej z neurologického vyšetrenia G. N. z 25.04.2014 a interného vyšetrenia G. N. z 23.05.2014. Na základe týchto objektívnych nálezov určil druh zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z.: 1. poruchy krvného tlaku - ťažká forma VIII.A.8.c 50-70 %, 2. centrálné neurogénne poruchy - ľavostranná hemiparéza V.1.f 50 %, 3. záchvatové poruchy - epilepsia V.6.A.b) 30-40 % / 40 %, 4. úzkostne depresívna porucha IV.4.a) 10 %. Bola určená miera funkčnej poruchy 60 % podľa položky VIII.A.8.c). Posudok bol odôvodnený tým, že sa jedná o 55-ročného pacienta v dispenzárnej

starostlivosti viacerých odborných ambulancií, v popredí so závažným postihnutím kardiovaskulárneho systému, pri opakovaných mozgovo-cievnych príhodách s prejavmi ľavostrannej hemiparézy a epileptických záchvatov. Mobilita zachovaná, chôdza paretická, vľavo s oporou, na kratšie vzdialenosti, nutný sprievod inej fyzickej osoby. Orientácia, komunikácia bez závažnejších porúch. Je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Vyžaduje pomoc a dohľad inej fyzickej osoby pri mobilite, hygienických úkonoch a dodržiavaní liečebného režimu. Ide o fyzickú osobu s ťažkým trvalým postihnutím, je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. - IV. - t.j. v rozsahu 6-8 hodín denne.

Krajský súd konštatoval, že nebolo možné námietkam žalobkyne uvedeným v žalobe ani v jej oprave vyhovieť. Mal za to, že žalovaný správny orgán pri posudzovaní a určovaní miery funkčnej poruchy G. N. vychádzal zo všetkých aktuálnych lekárskeho nálezov, ktoré sa v správnom spise nachádzali a ktoré boli žalobkyňou ako dôkazy predložené. Skutkový stav ohľadne zdravotného stavu G. N. bol zistený na základe doložených listinných dôkazov (lekárskych správ a lekárskeho nález ako prílohy č. 1 k zákonu č. 447/2008 Z. z.). Lekársky posudok druhostupňového správneho orgánu prihladol na všetky, v tom čase aktuálne, lekárske nálezy (§ 11 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.): jednalo sa o lekárske nálezy G.. L. (G.. M. K.) z 25.04.2014 a taktiež G.. G. zo dňa 23.05.2014. Prihladol aj na lekárske nálezy na účely konania vo veciach kompenzácie, ktorý vydal 28.05.2014 G.. R.. Krajský súd uviedol, že ostatné lekárske nálezy, ktoré tvoria prílohu k lekárskeho nález na účely konania vo veciach kompenzácie a ktoré posudzované neboli, už v čase vydania druhostupňového lekárskeho posudku neboli aktuálne, pretože boli staršie ako 6 mesiacov a preto správny orgán z nich nemohol vychádzať. Jedná sa napr. o lekárske nálezy G.. G. L. (G.. M. K.) zo dňa 31.05.2013, zo dňa 26.11.2012, G.. G. zo dňa 23.09.2013, G.. G. L. zo dňa 15.01.2014, G.. C. L. zo dňa 28.11.2013, G.. L. (G.. M. K.) zo dňa 28.11.2013, zo dňa 22.01.2014. Z aktuálnych lekárskeho nálezov posudkový lekár vychádzal, ich závery si osvojil a vychádzal z nich pri vyhodnotení zdravotného stavu G. N.. Posudkový lekár odborne posúdil tieto listinné dôkazy a vyvodil z nich príslušné odborné závery. Samotné odborné posúdenie zdravotného stavu nevykonáva súd, keďže hodnotí len komplexnosť dokladov, z ktorých správny orgán vychádzal pri vydaní lekárskeho posudku, a tieto podmienky boli v danom prípade v plnom rozsahu dodržané. Námietku žalobkyne, že bola nesprávne určená miera funkčnej poruchy krajský súd preto považoval za dôvodnú.

Krajský súd nezistil ani dôvod, pre ktorý by záver k druhu odkázanosti G. N. na pomoc inej fyzickej osoby bol v rozpore so zákonom. Poukázal na to, že druhostupňový správny orgán stupeň odkázanosti G. N. na pomoc inej fyzickej osoby ohodnotil ako stupeň IV., čo predstavuje priemerný rozsah odkázanosti 6-8 hodín za deň. Zaradenie do IV. stupňa odkázanosti fyzickej osoby bolo vykonané posudkovým lekárom, ktorý posúdil jednotlivé činnosti fyzickej osoby a jej odkázanosť na pomoc inej fyzickej osoby pri týchto činnostiach v zmysle prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z. z. Vychádzal pritom opätovne z objektívneho nález uvedeného v lekárskeho posudku zo dňa 22.09.2014, ktorého podkladom boli aktuálne lekárske nálezy predložené žalobkyňou. Pri dosiahnutí počtu bodov 60 bol stanovený stupeň odkázanosti ako IV. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na opatrovanie, ak stupeň jej odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V. alebo VI. podľa zákona č. 448/2008 Z. z. Krajský súd konštatoval, že v danom prípade však bol stupeň odkázanosti G. N. stanovený na IV. (rozdielne od stanovenia tohto stupňa prvostupňovým správnym orgánom, kde bol stanovený len ako stupeň II.), preto nespĺňa zákonnú podmienku odkázanosti na opatrovanie a to dosiahnutie stupňa odkázanosti V. alebo VI., ktorý záver o stupni odkázanosti bol preverený aj v posudkovom závere zo sociálnej posudkovej činnosti v zmysle § 13 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., ktorý posudkový záver bol zhrnutý z návštevy G. N. v jeho domácnosti dňa 23.10.2014, v zmysle ktorého v oblasti sebaobsluhy je odkázaný na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní niektorých úkonov sebaobsluhy, avšak stupeň odkázanosti na pomoc inej osoby je IV., t.j. nie je odkázaný na opatrovanie.

Vo vzťahu k námietke žalobkyne, ktorá sa týka zhoršenia zdravotného stavu jej manžela G. N. dňa 30.12.2014, krajský súd uviedol, že nemá dôvod pochybovať o tom, že dňa 30.12.2014 sa zdravotný stav G. N. zhoršil tak, ako to uvádza žalobkyňa v oprave žaloby zo dňa 03.02.2015, dajúc žalobkyni do

pozornosti, že druhostupňové správne rozhodnutie, ktoré žalobkyňa napadla, bolo vydané dňa 11.11.2014, t.j. pred zhoršením zdravotného stavu G. N. a v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto súd musí vychádzať zo zdravotného stavu G. N., ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a nemôže prihliadnuť na to, že po jeho vydaní došlo k jeho zhoršeniu, avšak žalobkyňa môže podať opätovnú žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie G. N., a to na základe zmenených skutkových okolností, ktoré nastali po vydaní napadnutého rozhodnutia.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a contrario, žalobkyňa nebola v konaní úspešná a preto jej náhradu trov nepriznal.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa. Posudzujúc jej odvolanie podľa obsahu v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 O.s.p. navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že jej opravnému prostriedku podanému proti rozhodnutiu žalovaného vyhovie.

V dôvodoch odvolania žalobkyňa uviedla, že zdravotný stav jej manžela sa veľmi zhoršil, o čom v prílohe predložila lekárske správy. Na výzvu krajského súdu uviedla, že zdravotný stav jej manžela sa veľmi zhoršil a preto žiada o znovu posúdenie jeho zdravotného stavu posudkovým lekárom, v prílohe podania priložila žiadosť na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline.

3.

K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. V dôvodoch vyjadrenia uviedol, pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na zhoršený zdravotný stav jej manžela, o čom v prílohe odvolania prikladá nové lekárske správy, nie je možno v tomto konaní na ne prihliadať, pretože tie správy boli vydané po vydaní preskúmaného rozhodnutia, poukazom na to, že rozhodnutie, ktoré žalobkyňa napáda bolo vydané v súlade s platnou legislatívou a preukázanými dokladmi. Tiež uviedol, že pokiaľ zdravotný stav manžela žalobkyne po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu sa zmenil, je potrebné podať novú žiadosť o peňažný príspevok na opatrovanie.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobkyne (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 1, 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného č. k. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/28201 zo dňa 11.11.2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho

pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. k. UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/28201 zo dňa 11.11.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Prvostupňovým rozhodnutím č.: ZA4/PBY/SOC/2014/71447 zo dňa 04.08.2014 Úrad práce, soc. vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, podľa § 40 ods. 1, § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z. z. v znení neskorších predpisov nevyhovel žiadosti žalobkyne zo dňa 28.05.2014 a nepriznal jej peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby jej manžela G. N., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého

rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal v danej veci preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Zistil, že základné námietky žalobkyne, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a preskúmaného rozhodnutia žalovaného spočívajú v jej tvrdení, že zdravotný stav jej manžela, na ktorého žiadala opatrovateľský príspevok, sa v priebehu konania zhoršil, o čom predložila nové lekárske správy, a preto žiada o opätovné posúdenie jeho zdravotného stavu posudkovým lekárom žalovaného.

Podľa § 53 ods. 1, 2 zákona č. 447/2008 Z. z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

Povinnosťou správneho orgánu je postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, je povinný postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musí správny orgán poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu. Správny orgán je povinný svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Správny orgán dbá na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správny orgán dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. (§ 3 ods. 1, 2, 4, 5 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku)

Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. (§ 33 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. (§ 34 ods. 1 až 5

správneho poriadku).

Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán veci venovali náležitú pozornosť, v konaní postupovali v súčinnosti so žalobkyňou, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, keď zdravotný stav manžela žalobkyne, na ktorého žiadala opatrovateľský príspevok, posudzovali posudkoví lekári vychádzajúc z lekárskeho nálezov predložených žalobkyňou, a vo veci rozhodli na základe skutočného stavu, ako aj svoje rozhodnutie náležite odôvodnili.

Vo vzťahu k námietke žalobkyne, ktorá sa týka zhoršenia zdravotného stavu jej manžela G. N. odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktoré žalobkyňa napadla, bolo vydané dňa 11.11.2014, t.j. pred zhoršením zdravotného stavu G. N. a v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto súd musí vychádzať zo zdravotného stavu G. N., ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia a nemôže prihliadnuť na to, že po jeho vydaní došlo k jeho zhoršeniu.

Odvolací súd dáva taktiež žalobkyňi do pozornosti, že žalobkyňa má právo vo veci opatrovateľského príspevku podať opätovnú žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie G. N., a to práve na základe zmenených skutkových okolností, ktoré nastali po vydaní napadnutého rozhodnutia, vyplývajúcich z nových lekárskeho správ.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd námietky žalobkyne, týkajúce sa veci samej uvedené v jej odvolaní nepovažoval za relevantné k vyhovneniu jej odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. Žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu jej neúspechu v tomto konaní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.